

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI
Broj: 04 0 U 017329 26 U
Zenica, 01.07.2026. godine

Kantonalni sud u Zenici po sudiji Ahmetović Hilmi uz sudjelovanje zapisničarke Mandžuka Jasmine u upravnom sporu tužitelja K. A. sin I, naselje ... Općina Z., protiv rješenja tuženog organa Federalnog ministarstva rada i socijalne politike Sarajevo broj 06-31/18-1139/25 od 23.03.2026. godine, u predmetu ostvarivanja prava na ličnu invalidninu, dodatak za njegu i pomoć drugog lica i ortopedski dodatak, odlučujući o tužbi od 26.05.2026. godine, donio je dana 01.07.2026. godine slijedeću

PRESUDU

TUŽBA SE ODBIJA KAO NEOSNOVANA.

Obrazloženje

Tužitelj K. A. iz naselja ... Općina Z. podnio je dana 26.05.2026. godine Kantonalnom sudu Zenica tužbu kojom pokreće upravni spor protiv rješenja tuženog organa Federalnog ministarstva rada i socijalne politike Sarajevo broj 06-31/18-1139/25 od 23.03.2026. godine kojim je odbijena kao neosnovana žalba tužitelja od 26.11.2025. godine izjavljena protiv rješenja Centar za socijalni rad Zavidovići broj 05/4-31-49-85/25 od 12.11.2025. godine, a kojim rješenjem je odbijen zahtjev tužitelja od 11.11.2025. godine za priznavanje prava na ličnu invalidninu, dodatak za njegu i pomoć drugog lica i ortopedski dodatak, a iz razloga neispunjavanja zakonom propisanih uslova za priznavanje prava.

U svojoj tužbi tužitelj navodi da rješenje tuženog organa pobija u cijelosti zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog pogrešne primjene materijalnog prava jer smatra da je pobijano rješenje nezakonito i pravno neodrživo imajući u vidu činjenicu da tuženi organ prema stavu tužitelja nije pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje u upravnom postupku jer je tužitelju uskratio pravo na priznavanje prava na ličnu invalidninu, dodatak za njegu i pomoć od drugog lica, a pri svemu tome tužitelj se poziva na presudu Kantonalnog suda Zenica broj 04 0 U 016395 25 U od 01.07.2025. godine, te da je liječnička komisija odnosno tuženi organ razmatrao već postojeću medicinsku dokumentaciju od prije nekoliko godina te da nije stavio fokus na novu medicinsku dokumentaciju koja se odnosi na liječenje iz zadnjih godina, te da kod tužitelja postoje mnoga fizička i psihofizička oboljenja što tuženi organ ne spori.

Nadalje, tužitelj ukazuje na činjenicu da drugostepena komisija nije izvršila njegov neposredni pregled nego je stavila isključivi fokus na medicinsku dokumentaciju prije par godina i razmatranje spisa a što se jasno vidi iz sadržaja rješenja jer tužitelj smatra da su navodi iz obrazloženja paušalni i proizvoljni, jer se u obrazloženju navode paušalni i proizvoljni navodi akta Instituta za medicinsko vještačenje zdravstvenog stanja od 11.02.2026. godine, odnosno

neprecizira pod kojim uvjetima se ne može priznati pravo tužitelju za priznavanje prava na oštećenje organizma od najmanje 90% te tužitelj smatra da je oštećen jer mu nije priznato oštećenje organizma od 90% obzirom da se njegovo zdravstveno stanje dodatno pogoršalo kroz dugi niz godina te zbog bolesti i starosti, i da njegovo zdravstveno stanje ne može biti isto odnosno da se isto pogoršava zbog bolesti i starosti.

Pored naprijed navedenog tužitelj ističe da je osporenim rješenjem oštećen i da njemu nije priznato pravo na ličnu invalidninu i dodatak za njegu i pomoć od strane drugog lica, pri tome ukazuje na član 27. Zakona o osnovama socijalne zaštite, zaštite civilnih žrtava rata i zaštite porodice sa djecom zbog čega smatra da ima prioritarno pravo za priznavanje prava po osnovu socijalne zaštite, te da je tužitelj oštećen za nepriznavanje prava na što ukazuje i Evropska povelja o pravima pacijenta i Povelja o zdravstvenoj zaštiti te Evropska socijalna povelja, i da su na ovakav način uskraćena i povrijeđena tužiteljeva osnovna ljudska prava zagarantovana Evropskom konvencijom i Ustavom, te na kraju tužitelj smatra da obzirom na utvrđeno činjenično stanje može se utvrditi da su ispunjeni zakonski uvjeti za priznavanje prava na ličnu invalidninu, prava na dodatak za tuđu i njegu i pomoć od strane drugog lica.

Tužitelj predlaže Kantonalnom sudu Zenica da donese presudu kojom će njegovu tužbu uvažiti, osporeni akt tuženog organa poništi te predmet vrati na ponovno odlučivanje odnosno da se pobijano rješenje preinači na način da se tužitelju prizna pravo na ličnu invalidninu i pravo na dodatak za njegu i pomoć drugog lica.

Pored toga tužitelj predlaže Kantonalnom sudu Zenica da se oslobodi plaćanja sudskih troškova jer se radi o penzioneru i invalidnom licu.

Uz svoju tužbu tužitelj je sudu dostavio dokaze na koje se poziva na strani 1. i 2. svoje tužbe u kojima dokazuje osnovanost navoda iz iste.

Dopisom broj 06-31/18-1139/25 od 01.06.2026. godine u kojem tuženi organ izlaže hronologiju postupanja prvostepenog i tuženog organa u ovom upravnom predmetu a po podnesenom zahtjevu tužitelja za priznavanje prava na ličnu invalidninu, prava na dodatak za njegu i pomoć od drugog lica i ortopedski dodatak, te da je u postupku po izjavljenoj žalbi tužitelja protiv prvostepenog rješenja pribavljen akt Instituta broj DOV-NI-SA-139/26 od 11.12.2026. godine koji je dostavljen tužitelju kao stranci u postupku radi njegovog izjašnjenja na isti te da je tužitelj u svom izjašnjenju od 12.03.2026. godine izrazio nezadovoljstvo utvrđenom procjenom i uz svoje izjašnjenje da je dostavio medicinsku dokumentaciju.

Nadalje, tuženi organ navodi da je cijenio navode iz podnesene žalbe te izjašnjenje tužitelja vezano za nalaz, ocjenu i mišljenje od 11.02.2026. godine, te da je tužitelj neposredno liječnički pregledan, te da je liječnička komisija nakon neposrednog pregleda izvršila uvid u kompletnu medicinsku dokumentaciju koju je tužitelj stavio na raspolaganje istoj, te da je tužitelj do sada tri puta neposredno liječnički pregledan, te da je zbog toga činjenično stanje potpuno i pravilno utvrđeno i da se prvostepeno rješenje ne može pobijati novim činjenicama nastalim nakon donošenja prvostepenog rješenja i nakon roka za izjavljivanje žalbe, te da se u konkretnom slučaju pravilno utvrdilo da kod tužitelja postoji oštećenje organizma u visini ispod zakonom utvrđenog minimuma zbog čega isti ne ispunjava zakonom propisane uslove za ostvarenje traženih prava zbog čega tuženi organ smatra neosnovanim sve navode iz tužbe, te da ostaje kod navoda iz osporenog rješenja i predlaže sudu da predmetnu tužbu u cijelosti odbije kao neosnovanu.

Uz naknadni dopis broj 06-31/18-1139/25 od 22.06.2026. godine tuženi organ je ovome sudu dostavio sve spise koji se odnose na ovaj predmet radi odlučivanja po tužbi od 26.05.2026. godine.

Ocjenjujući pravilnost i zakonitost osporenog akta tuženog organa u granicama zahtjeva iz tužbe sukladno odredbama člana 34. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, sud nalazi da je tuženi organ u postupku odlučivanja po žalbi tužitelja od 26.11.2025. godine izjavljenoj protiv rješenja prvostepenog organa od 12.11.2025. godine donio pravilno i na zakonu zasnovano rješenje kojim žalbu tužitelja odbija pravilno zaključujući da je ista neosnovana, pri čemu sud nalazi da je tuženi organ činjenično stanje u ovom upravnom predmetu pravilno i potpuno utvrdio te izveo pravilan zaključak u pogledu činjeničnog stanja a što proizilazi iz raspoložive medicinske dokumentacije koju je tužitelj priložio u upravni spis u ovom upravnom postupku, kao i iz nalaza, ocjene i mišljenja Odjeljenja za drugostepeni postupak medicinskog vještačenja u Sarajevu Instituta za medicinsko vještačenje zdravstvenog stanja Sarajevo broj DOV-NI-SA-139/26 od 11.02.2026. godine, a na ovako pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje tuženi organ pravilno primjenjuje odredbe Zakona o jedinstvenim načelima i okviru materijalne podrške licima sa invaliditetom licima u BIH (Službene novine FBiH, broj 13/25), odnosno pravilno tuženi organ zaključuje da tužitelj ne ispunjava uvjete propisane članom 16. citiranog Zakona za priznavanje traženih prava.

Dakle, sud nalazi da tuženi organ u postupku odlučivanja po navedenoj žalbi izjavljenoj protiv prvostepenog rješenja nije počinio nikakve bitne povrede pravila upravnog postupka odnosno nije došlo do povrede načela materijalne istine iz člana 7. Zakona o upravnom postupku jer je činjenično stanje pravilno i potpuno utvrđeno, te zbog toga nije došlo ni do pogrešne primjene materijalnog prava kako to tužitelj neosnovano navodi u svojoj tužbi.

Odlučujući o tužbi od 26.05.2026. godine sud nalazi da je ista u cijelosti neosnovana, radi čega je i odlučeno kao u izreci ove presude sukladno odredbi člana 36. stav 2. Zakona o upravnim sporovima.

Iz stanja spisa dostavljenih ovome sudu proizilazi da je predmet ovog upravnog postupka zahtjev tužitelja od 11.11.2025. godine za priznavanje prava na ličnu invalidninu, prava na dodatak za njegu i pomoć od drugog lica i ortopedski dodatak, u pogledu kojeg zahtjeva je prvostepeni organ svojim rješenjem od 12.11.2025. godine odbio predmetni zahtjev pozivajući se na nalaz, ocjenu i mišljenje Odjeljenja za prvostepeni postupak medicinskog vještačenja Zenica broj NI-PL-P-ZE-111113/25 od 13.10.2025. godine, a koji nalaz je konačan sa danom 07.11.2025. godine i istim je utvrđeno da kod tužitelja postoji oštećenje organizma u visini od 80%, iz kojih razloga je prvostepeni organ zaključio da tužitelj ne ispunjava uvjete iz člana 16. Zakona o jedinstvenim načelima i okviru materijalne podrške osoba sa invaliditetom u FBiH, pa je iz tih razloga i odbio predmetni zahtjev tužitelja zbog neispunjavanja zakonom propisanih uslova za priznavanje prava.

Nezadovoljan ovakvim rješenjem tužitelj je protiv istoga blagovremeno putem prvostepenog organa tuženom organu uložio žalbu dana 26.11.2025. godine zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog povrede odredaba upravnog postupka.

Postupajući po navedenoj žalbi tuženi organ je zatražio od nadležne liječničke komisije Odjeljenja za drugostepeni postupak medicinskog vještačenja u Sarajevu da izvrši vještačenje zdravstvenog stanja tužitelja neposrednim liječničkim pregledom i ocjenom raspoložive medicinske dokumentacije a sve u vezi sa navodima iz podnesene žalba, pa nakon što je

nadležna liječnička komisija obavila neposredni liječnički pregled tužitelja i izvršila ocjenu raspoložive medicinske dokumentacije, vodeći računa o navodima tužitelja iz njegove žalbe, Odjeljenje za drugostepeni postupak medicinskog vještačenja u Sarajevu donosi nalaz, ocjenu i mišljenje broj DOV-NI-SA-1186 od 15.12.2025. godine u kojem navodi da je dopunjen nalaz a da su pravilni ocjena i mišljenje prvostepenog organa vještačenja iz nalaza, ocjene i mišljenja broj NI-PL-P-ZE-111113/25 od 13.10.2025. godine uz djelimičnu izmjenu tačaka po kojem je ocijenjen, te je nalazom, ocjenom i mišljenjem od 15.12.2025. godine utvrđeno da kod tužitelja postoji oštećenje organizma u visini od 80%, da kod tužitelja ne postoji potreba za tuđu njegu i pomoć a da postoji potreba za ortopedskim dodatkom.

Na navedeni nalaz, ocjenu i mišljenje tužitelj je dao svoje izjašnjenje, nakon čega je tuženi organ zatražio od postupajuće drugostepene liječničke komisije da ponovno izvrši ocjenu stepena invaliditeta tužitelja kao i ocjenu potrebe za tuđom njegom i pomoći i potrebe za ortopedskim dodatkom nakon čega je nadležna liječnička komisija ponovno pregledala tužitelja neposredno te ponovno izvršila ocjenu raspoložive medicinske dokumentacije koju je tužitelj priložio u ovom upravnom postupku, te je ponovno vođeno računa i o bitnim navodima iz žalbe tužitelja od 26.11.2025. godine, nakon čega je nadležna drugostepena liječnička komisija donijela novi nalaz, ocjenu i mišljenje broj DOV-NI-SA-139/26 od 11.02.2026. godine kojim dopunjava nalaz a ostaje kod ocjene i mišljenja broj DOV-NI-SA-1186/25 od 15.12.2025. godine jer ne nalaze nove činjenice od značaja za ocjenu da bi istu mijenjali, te je ponovno utvrđeno da kod tužitelja postoji oštećenje organizma u visini od 80%, da ne postoji potreba za tuđu njegu i pomoć ali da postoji potreba za ortopedskim dodatkom.

Na osnovu ovakvog nalaza, ocjene i mišljenja tuženi organ je donio rješenje, koje se tužbom osporava, i kojim je odbijena kao neosnovana žalba tužitelja od 26.11.2025. godine izjavljena protiv rješenja prvostepenog organa od 12.11.2025. godine.

Imajući u vidu navode tužitelja iz njegove tužbe, dokaze koje je tužitelj dostavio uz svoju tužbu u vidu medicinske dokumentacije, te imajući u vidu stanje spisa dostavljenih ovome sudu, sud nalazi da je tuženi organ u postupku odlučivanja po navedenoj žalbi donio pravilno i na zakonu zasnovano rješenje kojim žalbu tužitelja odbija pravilno zaključujući da ista nije osnovana, pri čemu tuženi organ prema ocjeni ovoga suda pravilno svoje rješenje temelji na nalazu, ocjeni i mišljenju Odjeljenja za drugostepeni postupak medicinskog vještačenja u Sarajevu broj DOV-NI-SA-139/26 od 11.02.2026. godine, dakle svoje rješenje temelji na pravilno i potpuno utvrđenom činjeničnom stanju, u pogledu kojega izvodi pravilan zaključak te na tako pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje pravilno primjenjuje odredbe Zakona o jedinstvenim načelima i okviru materijalne podrške licima sa invaliditetom u FBiH (Službene novine FBiH, broj 13/25), te sud nalazi da tuženi organ u postupku donošenja svog rješenja nije počinio nikakve bitne povrede pravila upravnog postupka a prvenstveno nije povrijedio načelo materijalne istine iz člana 7. u vezi sa članom 133. Zakona o upravnom postupku, niti je došlo do pogrešne primjene materijalnog prava, niti su ovakvim rješenjem tužitelju uskraćena i povrijeđena osnovna ljudska prava zagarantovana Evropskom konvencijom i Ustavom BiH, a kako to tužitelj neosnovano navodi u svojoj tužbi.

Naime, sud nalazi da je tuženi organ svoje rješenje temeljio na pravilno i potpuno utvrđenom činjeničnom stanju koje proizilazi iz nalaza, ocjene i mišljenja Odjeljenja za drugostepeni postupak medicinskog vještačenja u Sarajevu broj DOV-NI-SA-139/26 od 11.12.2026. godine.

Navedeni nalaz, ocjena i mišljenje pribavljen je na zahtjev tuženog organa, u okviru kojeg postupka je nadležna liječnička neposredno liječnički pregledala tužitelja te cijnila kompletnu raspoloživu medicinsku dokumentaciju, koja je taksativno navedena u tački 3. nalaza, ocjene i

mišljenja te je ista medicinska dokumentacija taksativno pobrojana i na strani 3. navedenog nalaza iz koje medicinske dokumentacije je jasno vidljivo da je drugostepena liječnička komisija ocjenu stepena invaliditeta tužitelja pored neposrednog liječničkog pregleda izvršila i na osnovu starije medicinske dokumentacije na koju tužitelj ukazuje u svojoj tužbi ali i na osnovu najnovije medicinske dokumentacije koja potiče iz januara mjeseca 2026. godine, a radi se o nalazu oftamologa od 30.01.2026. godine i nalazu dispanzera za plućne bolesti od 03.02.2026. godine, što znači da je postupajuća liječnička komisija savjesno i brižljivo ocijenila kompletnu medicinsku dokumentaciju koju je tužitelj dostavio u ovom upravnom postupku te je u skladu sa trenutnim zdravstvenim stanjem tužitelja utvrđenim na osnovu neposrednog liječničkog pregleda i donesen nalaz, ocjena i mišljenje broj DOV-NI-SA-139/26 od 11.12.2026. godine kojim je, kao i u ranijim nalazima, ocjenama i mišljenjima od 13.10.2025. godine i 15.12.2025. godine kod tužitelja utvrđeno oštećenje organizma u visini od 80%, te je utvrđeno da ne postoji potreba za tuđu njegu i pomoć, a utvrđeno je da kod tužitelja postoji potreba za ortopedskim dodatkom.

Ovakav nalaz, ocjena i mišljenje prema stavu suda mogao poslužiti kao temeljni dokaz tuženom organu za donošenje rješenja kojim će odlučiti o žalbi tužitelja izjavljenoj protiv prvostepenog rješenja jer sud nalazi da je ovakvim nalazom, ocjenom i mišljenjem činjenično stanje pravilno i potpuno utvrđeno kako u pogledu stepena invaliditeta tužitelja tako i u pogledu postojanja potrebe za tuđu njegu i pomoć i potrebe za ortopedskim dodatkom.

U skladu sa članom 8. Zakona o upravnom postupku tuženi organ je prije donošenja svog rješenja tužitelju kao stranci u postupku dostavio navedeni nalaz, ocjenu i mišljenje na izjašnjenje i na taj način je između ostalog tužitelju kao stranci omogućio učešće u postupku, pa je tužitelj svojim aktom od 12.03.2026. godine dao izjašnjenje u kojem je naveo da smatra da njemu pripada pravo na ličnu invalidninu, pravo na tuđu njegu i pomoć i tjelesno oštećenje od najmanje 90% jer je duži niz godina teškog zdravstvenog stanja a uz isto izjašnjenje dostavio je otpusno pismo Kantonalne bolnice Zenica od 06.02. i 06.03.2026. godine.

Dakle, prema ocjeni ovoga suda tuženi organ je u potpunosti vodio računa o temeljnim načelima upravnog postupka i to o načelu materijalne istine i načelu saslušanja stranke u postupku iz članova 7. i 8. u vezi sa članom 133. i 141. Zakona o upravnom postupku.

Na ovako pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje nakon pravilnog provedenog upravnog postupka tuženi organ nakon pravilne ocjene činjeničnog stanja odnosno pravilne ocjene dokaza izvodi pravilan zaključak o tome da tužitelju ne pripada pravo na ličnu invalidninu niti pravo na dodatak za njegu i pomoć od drugog lica kao i pravo na ortopedski dodatak, a sve iz razloga što tužitelj ne ispunjava uvjet propisan članom 16. Zakona o jedinstvenim načelima i okviru materijalne podrške osoba sa invaliditetom (Službene novine FBiH, broj 13/25).

Citiranom zakonskom odredbom propisan je zakonski minimum oštećenja organizma za ostvarivanje svih prava propisanih ovim zakonom, te je navedeno da radi ostvarivanja osnovnih prava utvrđenih ovim zakonom lica sa invaliditetom se razvrstavaju prema utvrđenom procentu oštećenja organizma u dvije grupe i to I grupa lica sa invaliditetom sa 100% oštećenja organizma i II grupa lica sa invaliditetom sa 90% oštećenja organizma, a članom 17. stav 1. istog zakona propisani su uslovi za ostvarivanje prava na ličnu invalidninu, te je propisano u stavu 1. da lica sa invaliditetom može ostvariti pravo na ličnu invalidninu, koja je osnov za priznavanje drugih prava po odredbama ovog zakona, ukoliko je utvrđeno oštećenje organizma u procentu od 90% i 100%.

Dakle, kada se imaju u vidu navedene zakonske odredbe kao i pravilno utvrđeno činjenično stanje koje proizilazi iz nalaza, ocjene i mišljenje od 11.02.2026. godine jasno proizilazi da su i prvostepeni organ, a i tuženi organ pravilno zaključili da tužitelju ne pripada niti pravo na ličnu invalidninu a niti pravo na tuđu njegu i pomoć i pravo na ortopedski dodatak jer je kod tužitelj utvrđeno oštećenje organizma u visini od 80%, a zakonskim minimum za ostvarivanje propisanih prava je 90%, pa iz tih razloga sud nalazi da je tuženi organ pravilno svojim rješenjem primijenio odredbe materijalnog prava odnosno odredbe Zakona o jedinstvenim načelima i okviru materijalne podrške licima sa invaliditetom u FBiH.

Donoseći ovakvo rješenje kojim se žalba tužitelja odbija kao neosnovana tuženi organ istim nije počinio nikakve bitne povrede pravila upravnog postupka odnosno nije povrijedio temeljna načela upravnog postupka načelo materijalne istine kao ni druga načela, te nije došlo do nepravilne primjene materijalnog prava na štetu tužitelja, niti je ovakvim rješenjem uskraćeno ili povrijeđeno bilo koje osnovno ljudsko pravo tužitelja zagarantovano Evropskom konvencijom i Ustavom BiH, a kako to neosnovano u svojoj tužbi od 26.05.2026. godine navodi tužitelj.

Odlučujući o tužbi od 26.05.2026. godine sud nalazi da je ista neosnovana i da tužitelj u istoj neosnovano smatra da je činjenično stanje pogrešno i nepotpuno utvrđeno te da su pogrešno primijenjene odredbe materijalnog prava.

Neosnovano tužitelj smatra da je pobijano rješenje nezakonito i pravno neodrživo i da je istim njemu uskraćeno pravo na priznavanje prava na ličnu invalidninu i prava na dodatak za njegu i pomoć drugog lica obzirom na činjenicu da je u toku postupka po žalbi tužitelja izjavljenoj protiv prvostepenog rješenja od strane tuženog organa pribavljen nalaz, ocjena i mišljenje Odjeljenja za drugostepeni postupak medicinskog vještačenja Sarajevo broj DOV-NI-SA-139/26 od 11.02.2026. godine kojim je, kao i ranijim nalazima od 13.10.2025. godine i 15.12.2025. godine pravilno utvrđeno na osnovu pregleda tužitelja i medicinske dokumentacije da je stepen oštećenja organizma tužitelja u visini od 80%, te da zbog te činjenice tužitelju ne pripada traženo pravo, i u pogledu istog sud nalazi da takvo pravo tužitelju nije uskraćeno jer prema utvrđenom činjeničnom stanju takvo pravo tužitelju ne pripada.

Neosnovano se tužitelj u svojoj tužbi poziva i na presudu Kantonalnog suda Zenica broj 04 0 U 016395 25 U od 01.07.2025. godine jer je tuženi organ u pogledu stepena oštećenja organizma kao opredjeljujuće činjenice za priznavanje traženih prava pribavio nalaz, ocjenu i mišljenje stručnog organa i jedinog ovlaštenog organa za provođenje postupka medicinskog vještačenja koji je utvrdio da kod tužitelja stepen oštećenja organizma ne prelazi 80%, pri čemu je cijenjeno trenutno zdravstveno stanje tužitelja pa i njegove godine starosti, te utvrđene sve dijagnoze bolesti koje su precizno i taksativno navedene na strani 2. nalaza, ocjene i mišljenja, što znači da je stručni organ vodio računa o trenutnom zdravstvenom stanju tužitelja i njegovim godinama života te je pravilno cijenio oštećenje organizma u visini od 80%.

Nadalje tužitelj neosnovano smatra da u rješenju nije zakonski obrazloženo po kojem osnovu i pod kojim uvjetima njemu zdravstveno stanje ostaje isto i nakon dugog niza godina jer je u tom pogledu svoju ocjenu dala nadležna stručna ljekarska komisija Odjeljenja za drugostepeni postupak medicinskog vještačenja i ista komisija je u svom nalazu, ocjeni i mišljenju dala jasno obrazloženje utvrđenog činjeničnog stanja odnosno stepena oštećenja organizma i potrebe za tuđom njegom i pomoći i potrebe za ortopedskim dodatkom.

Također sud smatra neosnovanim da je oštećen jer mu nije priznato oštećenje organizma od najmanje 90% zbog dodatnog pogrošanja zdravstvenog stanja nakon dugog niza godina te

bolesti i starosti, a iz razloga što je nadležna drugostepena liječnička komisija vodila računa o svim dijagnozama bolesti tužitelja, njegovim godinama života i trenutnom zdravstvenom stanju s obzirom na godine života zbog čega sud zaključuje da tužitelj nije oštećen činjenicom da njemu nije priznato oštećenje organizma od 90%.

Nadalje sud nalazi neosnovanim i ničim utemeljenim pozivanje tužitelja na odredbu člana 27. Zakona o osnovama socijalne zaštite, zaštite civilnih žrtava rata i zaštite porodice sa djecom FBiH iz razloga što ova upravna stvar nije riješena primjenom navedenog materijalno – pravnog propisa nego primjenom odredaba Zakona o jedinstvenim načelima i okviru materijalne podrške osobama sa invaliditetom u FBiH, koji zakon je objavljen u Službenim novinama FBiH broj 13/25 od 21.02.2025. godine, a odredbama člana 53. navedenog Zakona propisano je da danom stupanja na snagu ovog zakona prestaje primjena odredaba člana 18.a, 18.b, 18.c, 18.d, 18.e, 18.f, 18.g, 18.h, 18.i, 18.j, 18.k, 18.l, 18.lj, 18.o, 18.p Zakona o osnovama socijalne zaštite, zaštite civilnih žrtava rata i zaštite porodice sa djecom, dakle ovu upravu stvar je valjalo riješiti primjenom odredaba Zakona o jedinstvenim načelima i okviru materijalne podrške licima sa invaliditetom u FBiH, što su upravni organi i učinili donošenjem svojih rješenja.

Na kraju, sud nalazi neosnovanim i ničim utemeljenim i pozivanje tužitelja na činjenicu da su donošenjem rješenja njemu uskraćena i povrijeđena osnovna ljudska prava zagarantovana Evropskim konvencijama i Ustavom kao jedini izvor prihoda, a iz razloga što ova prava koja je tužitelj tražio svojim zahtjevom od 11.11.2025. godine tužitelju ne pripadaju shodno odredbi člana 16. i 17. Zakona o jedinstvenim načelima i okviru materijalne podrške licima sa invaliditetom u FBiH, a sve imajući u vidu pravilno utvrđenu činjenicu visine stepena oštećenja organizma tužitelja od 80%.

Kako tužitelj navodima iz svoje tužbe i dokazima dostavljenim uz tužbu nije doveo u pitanje pravilnost i zakonitost osporenog akta tuženog organa to sud nalazi da je predmetna tužba neosnovana, radi čega je i odlučeno kao u izreci ove presude sukladno odredbi člana 36. stav 2. Zakona o upravnim sporovima.

U skladu sa odredbama člana 12. stav 1. Zakona o sudskim taksama ZDK (Službene novine ZDK, broj 1/16), tužitelj se oslobađa od obaveze plaćanja takse na tužbu i presudu u ovom upravnom predmetu iz razloga što je tužitelj penzioner i lošeg zdravstvenog stanja te da bi izdvajanje novčanih sredstava za plaćanje takse na tužbu i presudu dovelo do umanjavanja sredstava za život tužitelja i da bi na taj način bila ugrožena njegova egzistencija zbog čega se isti i oslobađa od plaćanja predmetne takse.

Zapisničarka

Mandžuka Jasmina

Sudija

Ahmetović Hilmo

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.